

ЛВ

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

№7 (58) 2016

**Канал, який збудували
наші лісівники,
забирають білоруси?**

(У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ)

Зміст

- 4 Павло Динька:
«Реформи і наука –
паралельні площини»
- 6 Зміна клімату:
чи можна пом'якшити
наслідки для лісу?
- 9 Бершадським
лісівникам допомагають
космічні супутники
- 10 Ліси Волині
всихають. Що робити?
- 11 На захист
Бузького Гарду
- 12 Кардашинські озера
та інші красоти
Херсонщини
- 14 Лісовий відпочинок
- 15 Історія одного
шкільного лісництва
- 17 Майстер своєї справи
- 18 Синиця говорить?
- 19 Дурман... губить і лікує
- 20 Крем-суп із раків
- 21 Маківка літа
- 22 Рай на землі
- 23 Наука від Лісовичка
- 23 КРОСВОРД
- 24 Посміхнись

Від кого користь,
а від кого – тінь

«Багато мови, мало діла», – казали колись наші предки і не поважали базік. Піднявши історію і зробивши певний аналіз, бачимо – крикунів свого часу вправно використовували на свою користь ті, хто хотів дістатися до влади швидко і легко, без зайвих зусиль. Люди праці ніколи не кричали на мітингах, у них на це зазвичай не було часу. Для того, аби залишити роботу і вийти на протистояння, мала бути надто вагома причина і усвідомлення потреби справи.

Сьогодні досить часто бунт виникає від підливання купюр у маси тих, хто хоче легко заробити кошти, і крику тих, хто хоче показати себе і сісти у певні владні крісла. Звісно, крикунів використовують, але вони вже знають як, кому і коли продатися. Свідомо показують свої можливості і... з того живуть.

Людина чесної праці поступово стає жебраком, сподіваючись на подачки від держави у вигляді субсидій, допомог і т.д. Тоді як ті, хто вмів скористатися наукою словоблуддя, мають неабиякий попит.

Що ми маємо за останні роки? Зруйноване виробництво, закриті заводи, фабрики, більшість із яких підпали під немілість тих, хто вирішив зробити концерни і скупити все і вся. Олігархи в Україні є, а от виробництва та розвитку економіки немає. Все частіше до нас заходить закордонний бізнес, який вкладає мізер, вимагаючи дешевої робочої сили, землі, пільг, умов і виконання їхніх правил. Людина праці вже не може прогудувати себе і свою сім'ю, стає рабом суспільства, яке нав'язали.

...У лісі саме сезон збору ягід. На заробітки ідуть родини. Зігнуті, понівечені комарами та мурахами, повертаються заробітчани додому. Вони щасливі, бо їм випала можливість заробляти на своїй землі, а не гнути спину за кордоном, далеко від дітей, чоловіка чи дружини. Так, цей заробіток тимчасовий, але він – та рятівна соломинка, яка допоможе зібрати малечу до школи, одягнутися, покрити деякі витрати. Усі зі страхом дивляться уперед, розуміючи, що роботи, як такої, скоро не стане, а опалювати домівки, сплачувати комунальні платежі доведеться.

Для більшості селян, ліс – чи не єдина можливість заробити. Безвихідь вбиває. Можливо, саме тому люди так переживають, щоб ліс був. Можливо, й тому вірять крикунам, які розуміючи зацікавленість населення у лісові, вловивши тему, оперують нею, обіцяючи золоті гори, критикують і обіцяють кращого життя. Люди слухають і вірять. Бо хочеться вірити, що ситуація зміниться. От тільки, якщо лісівник розчистив забуту криницю, то вона залишилася для людей і напуватиме їх чистою водою ще довго, якщо посадив дерево, то воно також залишиться служити людям, якщо зрубав, то й це видно. А що залишається після пустослова? Порожнеча. А згодом – розуміння ошуканості, безпорадності.

Іспанський письменник, філософ та теоретик літератури, езуїт, один із найпримітніших представників літератури бароко Бальтазар Грасіан-і-Моралес писав: «Людина слова і справи. Розрізняти їх не менш важливо, ніж те, хто друг тобі самому, а хто – твого становища. Погано, коли в справах непоганий, та в промовах не добрий; але куди гірше, коли непоганий у промовах, та в справах поганий. Словами не наситиш, слова – вітер; люб'язностями не прогудуєш – чемний обман – начебто полювання на птахів із дзеркальцем, коли їх засліплюють. Тільки марнословний ситий повітрям. Слова мають ціну як заставу справ. У трухлявого дерева немає плодів, одне листя. Ось і розрізняйте, від кого користь, а від кого – тінь».

Головний редактор «ЛВ»

Оксана ЧУРИЛО